

Chúa Yêu Thích Sự Công Bình

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Thi thiên 33:5, Thi thiên 85:10, Phục truyền Luật lệ Ký 32:4, Gia-cơ 1:17, Tít 1:2, Xuất Ê-díp-tô Ký 32:14, Ma-thi-ơ 5:43–48.*

CÂU GỐC: “Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất; vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy” (*Giê-rê-mi 9:24*).

Những “vị thần” của các dân tộc vùng Cận Đông thời cổ xưa không những hay thay đổi, vô đạo đức và không kiên định, mà họ còn ra lệnh thi hành những hành động dã man, chẳng hạn như hiến tế trẻ em. Mặc dầu vậy, quần chúng ngoại giáo cũng không thể nhờ vả gì được các thần ấy, nên họ càng không dám chọc giận “các vị thần” của bộ lạc mình.

Theo Phục truyền Luật lệ Ký 32:17, đằng sau những “thần” như vậy là ma quỷ (*xem thêm 1 Cô-rinh-tô 10:20, 21*). Và những hình thức thờ lạy của họ bày ra là để bóc lột, khiến người dân rơi vào bóng tối sâu thẳm về mặt tinh thần và đạo đức.

Đức Chúa Trời của Kinh Thánh hoàn toàn khác biệt với những quyền lực ma quỷ này. Đức Giê-hô-va là tốt lành và bản tánh Ngài không thay đổi. Và chỉ nhờ lòng yêu không dứt của Đức Chúa Trời mà chúng ta mới có được niềm hy vọng, bây giờ và mãi mãi.

Trái ngược hoàn toàn với các vị thần giả của thế giới cổ xưa, và thậm chí cả các “thần” hiện đại ngày nay, Đức Giê-hô-va rất lo lắng về điều ác, nỗi đau khổ, sự bất công và áp bức—tất cả những điều này Ngài liên tục và dứt khoát lên án. Điều quan trọng hơn cả là, một ngày nào đó Ngài cũng sẽ tiêu diệt tất cả bọn chúng.

**Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 8 tháng 2.*

Tình Yêu và Sự Công Bình

Suốt Kinh Thánh, tình yêu và sự công bình luôn đi đôi với nhau. Tình yêu thật đòi hỏi công bình, và sự công bình chân chính chỉ có thể được cai quản và thi hành trong sự yêu thương. Chúng ta không quen nghĩ về hai khái niệm này đi chung với nhau, chỉ vì cả tình yêu và công bình đều đã bị loài người làm sai lệch rất nhiều.

Đọc Thi thiên 33:5, Ê-sai 61:8, Giê-rê-mi 9:24, Thi thiên 85:10 và Thi thiên 89:14. Những câu Kinh Thánh này làm sáng tỏ mối quan tâm của Đức Chúa Trời đối với sự công bình như thế nào?

Các câu Kinh Thánh này tuyên bố rõ ràng rằng Đức Chúa Trời yêu chuộng công bình và chính trực (*Thi thiên 33:5, Ê-sai 61:8*). Trong Kinh Thánh, ý tưởng về tình yêu và công lý gắn bó chặt chẽ với nhau. Tình yêu của Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài đi đôi với nhau, và Ngài quan tâm sâu sắc đến sự công bình và chính trực được thực hiện trên thế gian này.

Đúng vậy, các nhà tiên tri luôn quở trách mọi hình thức bất công, kể cả luật pháp bất công, cân giả, sự lừa dối và áp bức người nghèo khó, góa phụ hoặc những ai thấp cổ bé miệng. Nhưng dầu con người gây ra bao điều hung ác và bất công, Đức Chúa Trời vẫn luôn là Đấng “làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất” (*Giê-rê-mi 9:24*). Vì thế, trong suốt Kinh Thánh, những người trung tín với Đức Chúa Trời thấy trước sự phán xét của Ngài như một điều tốt lành vì đó là sự trừng phạt những kẻ gian ác và bóc lột, đồng thời nó mang lại sự công bình và sự giải thoát cho những nạn nhân của sự bất công và hiếp đáp.

Trên thực tế, sự công bình chính trực chính là nền tảng của chính phủ Đức Chúa Trời. Chính quyền đạo đức yêu thương của Đức Chúa Trời là công bình và chính trực, hoàn toàn khác với chính quyền bại hoại của thế gian này, một thể chế tiếp tục tồn tại trên sự bất công vì lợi ích và quyền lực cá nhân. Trong Đức Chúa Trời, “sự thương xót và sự chân thật đã gặp nhau; Sự công bình và sự bình an đã hôn nhau” (*Thi thiên 85:10*).

Đức Chúa Trời rất rõ ràng về những gì Ngài đòi hỏi nơi chúng ta. “Hỡi người, Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; và điều Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công bình, ưa sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời người sao?” (*Mi-chê 6:8*). Nếu có điều gì chúng ta nên suy ngẫm về bản tính của Đức Chúa Trời thì tình yêu thương—và sự công bình và lòng thương xót bắt nguồn từ nó—phải là trọng tâm.

Bạn có thể kể ra những ví dụ nào về sự công bình bị bóp méo bởi con người? Vậy thì, làm sao chúng ta có thể không cầu xin sự công bình hoàn hảo của Chúa đến vào một ngày nào đó?

Chúa Hoàn Toàn Tốt Lành và Chính Trực

Đức Chúa Trời không chỉ tuyên bố yêu chuộng công bình và kêu gọi con người yêu thương và thực thi công bình, mà chính Ngài là gương mẫu một cách hoàn hảo và kiên định cho những đức tính này. Kinh Thánh dạy rằng Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh thiện, thành tín, chính trực và yêu thương. Ngài luôn luôn và chỉ làm những gì yêu thương, công bằng và chính trực. Ngài không bao giờ làm điều gì sai trái.

Đọc Phục truyền Luật lệ Ký 32:4 và Thi thiên 92:15. Những đoạn Kinh Thánh này dạy gì về sự thành tín và chính trực của Đức Chúa Trời?

Những câu Kinh Thánh này và nhiều câu khác tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là công bình và yêu thương—“trong Ngài chẳng có sự bất chính” (*Thi thiên 92:15, so sánh với Thi thiên 25:8, Thi thiên 129:4*). Đức Chúa Trời “chẳng hề làm sự gian ác; mỗi buổi mai Ngài tỏ sự công bình mình ra giữa sự sáng, chẳng hề cách dứt; song kẻ bất nghĩa chẳng biết xấu hổ” (*Sô-phô-ni 3:5*). Hãy chú ý đến sự tương phản trực tiếp giữa đặc tính của Chúa và đặc tính của những người thích sự bất công.

Đức Chúa Trời biết và muốn điều tốt nhất cho mọi người, và Ngài liên tục làm việc để mang lại kết quả tốt nhất cho tất cả những người liên quan.

Đọc Thi thiên 9:7, 8 và Thi thiên 145:9–17. Những câu này dạy gì về Đức Chúa Trời?

Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là “thẩm phán công bình” (*Thi thiên 7:11*) và không có điều ác nào ở trong Ngài (*Thi thiên 5:4*). Như 1 Giăng 1:5 dạy, “Đức Chúa Trời là sự sáng và trong Ngài không hề có bóng tối.” Quả thực, Đức Chúa Trời không chỉ hoàn toàn tốt lành mà theo Gia-cơ 1:13 “Đức Chúa Trời không thể bị điều ác cám dỗ” (*so sánh với Ha-ba-cúc 1:13*).

Trong tất cả những điều này, sự tốt lành và vinh quang của Đức Chúa Trời gắn bó chặt chẽ với nhau. Trong khi nhiều người tôn thờ oai quyền, Đức Chúa Trời là Đấng toàn năng nhưng Ngài chỉ thi hành quyền năng của mình theo những cách công bình và yêu thương. Không phải ngẫu nhiên mà khi Môi-se cầu xin Chúa, “Xin Ngài cho tôi xem sự vinh hiển của Ngài,” Đức Chúa Trời đáp lại rằng “Ta sẽ khiến mọi sự tốt lành của Ta vượt qua trước mặt ngươi” (*Xuất Ê-díp-tô Ký 33:18, 19*).

Tại sao một Đức Chúa Trời tốt lành như vậy lại cho phép quá nhiều điều ác xảy ra trên thế gian này? Thảo luận câu trả lời trong lớp.

Bản Tính Không Thay Đổi của Chúa

Đọc Ma-la-chi 3:6 và Gia-cơ 1:17. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về bản tính của Đức Chúa Trời?

Trong Ma-la-chi 3:6, Đức Chúa Trời tuyên bố: “Ta là Đức Giê-hô-va, ta không hề thay đổi”. Một số người đọc phần này của đoạn 3:6 và cho rằng Đức Chúa Trời không hề thay đổi dưới mọi hình thức; nhưng phần tiếp theo của câu Kinh Thánh trên và bối cảnh trực tiếp của nó cho thấy rằng sự không thay đổi xác định ở đây chính là sự bất biến về mặt luân lý đạo đức của Đức Chúa Trời. Phần còn lại của câu cho thấy rằng Đức Chúa Trời có thể thay đổi mối liên hệ, vì Ngài phán: “Vì thế, hỡi con trai Gia-cốp, các ngươi chẳng bị diệt vong.” Và ngay trong câu tiếp theo, Đức Chúa Trời tuyên bố với dân Ngài: “Hãy trở lại cùng Ta thì Ta sẽ trở lại cùng các ngươi” (*Ma-la-chi 3:7*).

Đức Chúa Trời có những mối quan hệ qua lại với tạo vật của Ngài, nhưng qua tất cả những mối liên hệ ấy và nhiều điều khác, bản tính của Đức Chúa Trời không thay đổi. Điều này cũng được khẳng định trong Gia-cơ 1:17 “Mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống. Trong Ngài chẳng có một sự thay đổi.” Đức Chúa Trời không phải là nguồn gốc của điều ác.

Kinh Thánh nhiều lần dạy rằng bản tính của Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Nói cách khác, Kinh Thánh luôn dạy rằng Đức Chúa Trời không thay đổi về mặt đạo đức. Tuy nhiên, Ngài có thể và đã bước vào mối quan hệ thật sự với các vật thọ tạo, là những loài mà Đức Chúa Trời luôn đáp ứng bằng tình yêu thương và sự công bình.

Đọc 2 Ti-mô-thê 2:13; Tít 1:2; và Hê-bơ-rơ 6:17, 18. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về Đức Chúa Trời?

Đức Chúa Trời không thể phủ nhận chính Ngài; Chúa không bao giờ nói dối; và những lời hứa của Ngài là chắc chắn. Chúng ta có thể tin chắc rằng Đức Chúa Trời của Kinh Thánh cũng chính là Đức Chúa Trời, Đấng (trong Đấng Christ), sẵn sàng phó chính Ngài vì chúng ta trên thập giá. Ngài là Đức Chúa Trời đáng tin cậy, chúng ta không cần phải dè dặt, nhưng có thể hoàn toàn tin tưởng và hy vọng vào tương lai, bởi vì, như Hê-bơ-rơ 13:8 đã nói, “Đức Chúa Giê-su Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời không hề thay đổi”.

Làm sao chúng ta có thể học tin cậy vào sự nhân lành của Đức Chúa Trời dầu bao biến cố khó khăn xảy ra trong đời sống chúng ta? Hình ảnh Chúa trên thập giá có giúp được gì cho bạn học cách tin cậy vào sự nhân lành của Ngài?

Một Đức Chúa Trời Ăn Năn?

Đức Chúa Trời có thể “ăn năn” không? Nếu có, thì điều đó có nghĩa gì? Chúng ta đã thấy bản tính của Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi. Tuy nhiên, một số câu Kinh Thánh nói về Đức Chúa Trời “ăn năn” hoặc “bỏ qua”. Ít nhất đối với con người, sự ăn năn bao hàm việc thừa nhận rằng mình đã làm sai điều gì đó. Thế sao một số câu Kinh Thánh lại miêu tả Đức Chúa Trời “ăn năn”?

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 32:14 và so sánh với Giê-rê-mi 18:4-10. Bạn nghĩ gì về những đoạn Kinh Thánh này diễn tả sự “bỏ qua” của Đức Chúa Trời?

Trong những câu này và nhiều câu khác, Đức Chúa Trời được tả là Ngài bỏ tay trong sự phán xét để đáp lại sự ăn năn hoặc cầu thay của dân sự. Đức Chúa Trời hứa rằng, nếu dân chúng từ bỏ sự gian ác của họ, thì Ngài sẽ từ bỏ sự phán xét mà Ngài đã hoạch định. Việc Chúa từ bỏ sự phán xét vì sự ăn năn của con người là một chủ đề phổ biến xuyên suốt Kinh Thánh.

Đọc Dân số Ký 23:19 và 1 Sa-mu-ên 15:29. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về việc Đức Chúa Trời có “ăn năn” hay “bỏ qua” hay không?

Những câu Kinh Thánh này tuyên bố rõ ràng rằng Đức Chúa Trời “không phải là loài người mà ăn năn” (1 Sa-mu-ên 15:29) và “Đức Chúa Trời chẳng phải là người để nói dối, cũng chẳng phải là con loài người đặng hối cải. Điều Ngài đã nói, Ngài há sẽ chẳng làm ư? Điều Ngài đã phán, Ngài há sẽ chẳng làm ứng nghiệm sao?” (Dân-số-ký 23:19). Cũng đọc các câu Kinh Thánh khác, những câu này không nên được hiểu rằng Đức Chúa Trời không bao giờ “bỏ qua” nhưng phải được hiểu rằng Ngài không “ăn năn” hay “bỏ qua” theo kiểu loài người vẫn làm. Đúng hơn, Đức Chúa Trời luôn giữ lời hứa Ngài, và mặc dù Ngài sẽ thay ý định để đáp lại sự ăn năn của con người, nhưng Ngài làm vậy theo sự tốt lành và Lời Ngài. Đức Chúa Trời nói tay trong sự phán xét để đáp lại sự ăn năn, chính là vì bản chất của Ngài là tốt lành, công bình, yêu thương và nhân từ.

Sự “bỏ qua” của Đức Chúa Trời được mô tả trong Kinh Thánh có ý nghĩa như thế nào? Điều này bày tỏ gì về sự không thay đổi của bản tính Đức Chúa Trời, là Đấng sẵn lòng bước vào mối tương giao cho-và-nhận, là điều thật sự tạo nên sự khác biệt đối với Ngài?

Giữ Vững Tình Yêu và Sự Công Bình

Kinh Thánh luôn dạy rằng “Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, ấy là Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời thành tín, giữ sự giao ước và nhân từ đến ngàn đời cho những người yêu mến Ngài và vâng giữ các điều răn Ngài” (*Phục truyền 7:9*). Bản chất tốt lành và yêu thương của Ngài đã được Đức Chúa Giê-su thể hiện một cách tuyệt vời trên thập giá (*xem Rô-ma 3:25, 26; Rô-ma 5:8*). Theo Thi thiên 100:5, “Vì Đức Giê-hô-va thật tốt lành; Sự nhân từ Ngài hằng có mãi mãi; và sự thành tín Ngài còn đến đời đời” (*so sánh với Thi thiên 89:2*). Vì vậy, Đức Chúa Trời đáng được tin cậy; Ngài chỉ ban những món quà tốt lành cho con cái Ngài (*Gia-cơ 1:17; so sánh với Lu-ca 11:11-13*). Trên thực tế, Ngài ban những điều tốt lành ngay cả cho những người tự xem mình là kẻ thù Ngài.

Đọc Ma-thi-ơ 5:43-48. Những câu Kinh Thánh này dạy gì về tình yêu diệu kỳ của Đức Chúa Trời? Chúng ta nên cư xử thế nào đối với người khác theo lời dạy của Đức Chúa Giê-su?

Ma-thi-ơ 5 mô tả tình yêu của Đức Chúa Trời như một tình yêu toàn hảo. Tình yêu không toàn hảo là tình yêu chỉ yêu những người yêu bạn. Nhưng Đức Chúa Trời yêu thương ngay cả những người ghét Ngài, ngay cả những người xem họ là kẻ thù của Ngài. Tình yêu của Chúa trọn vẹn, vì vậy, đó là tình yêu hoàn hảo.

Mặc dù tình yêu và lòng thương xót của Chúa vượt xa mọi mong đợi hợp lý, nhưng không bao giờ vượt quá hoặc trái với công lý. Ngược lại, nó kết hợp sự công bình và lòng thương xót (*Thi thiên 85:10*). Tương tự, Kinh Thánh khuyến khích chúng ta: “Hãy giữ sự nhân từ và sự công bình, luôn luôn trông đợi Đức Chúa Trời người” (*Ô-sê 12:7, so sánh với Lu-ca 11:42*).

Cuối cùng, chính Đức Chúa Trời sẽ mang lại công bình hoàn hảo. Rô-ma 2:5 nói rằng “sự phán xét công bình của Ngài sẽ được bày tỏ”. Những người được cứu chuộc sẽ hát: “Hỡi Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng! Công việc Chúa lớn lao và và lạ lùng thay! Hỡi Vua của muôn đời, đường lối Ngài là công bình và chân thật! Lạy Chúa, ai là kẻ không kính sợ và không ngợi khen danh Ngài? Vì chỉ có Ngài là thánh, mọi dân tộc sẽ đến thờ phượng trước mặt Ngài, vì các sự phán xét Ngài đã được tỏ ra” (*Khải huyền 15:3, 4; so sánh với Khải huyền 19:1, 2*).

Ê-sai 25:1 tuyên bố: “Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài là Đức Chúa Trời của tôi! Tôi tôn sùng Ngài, tôi ngợi khen danh Ngài; vì Ngài đã làm những sự mới lạ, là những mưu đã định từ xưa, cách thành tín chơn thật.” Làm sao chúng ta có thể học cách ngợi khen Đức Chúa Trời, ngay cả trong những lúc khó khăn? Bằng những cách nào để chính cuộc đời chúng ta là một lời ngợi khen Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “Lòng Bác Ái của Đức Chúa Trời” tr. 7 – 13, trong quyển *Con Đường Giải Thoát*.

“Lời Đức Chúa Trời đã bày tỏ bốn tánh Ngài. Chính Chúa đã truyền phán về tình yêu và lòng thương xót vô biên của Ngài. Khi Môi-se khẩn nguyện, “Xin Ngài cho con xem sự vinh hiển của Ngài,” Chúa đáp rằng, “Ta sẽ làm cho các sự nhân từ Ta phát ra trước mặt con” (*Xuất Ê-díp-tô Ký 33:18, 19*). Đây là sự vinh hiển của Ngài. Chúa đi ngang qua mặt Môi-se và Ngài phán rằng, “Giê-hô-va! Giê-hô-va! Là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành thật, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi” (*Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6, 7*). Ngài “chậm giận, giàu ơn” (*Giô-na 4:2*) “vì Ngài lấy sự nhân từ làm vui thích” (*Mi-chê 7:18*).

Chúa đã kết chặt lòng ta với lòng Ngài bằng hàng hà sa số chứng cứ trong trời đất. Ngài đã tự bày tỏ Ngài cho ta qua thiên nhiên và qua mối liên kết sâu nhiệm êm ái nhất trần đời mà lòng người có thể hiểu thấu. Tuy vậy, những sự việc ấy chỉ diễn tả được tình yêu của Ngài một cách mờ mờ. Dầu mọi chứng cứ dường ấy được phô bày, kẻ thù của điều thiện vẫn làm mờ tối tâm thần loài người đến nỗi họ nhìn lên Chúa với nỗi sợ hãi, họ nghĩ rằng Ngài là Đấng nghiêm khắc và cố chấp. Sa-tan đã gây cho loài người tưởng tượng Đức Chúa Trời là nhân vật có thái độ khắc nghiệt—một quan tòa không hề thương xót, một chủ nợ tàn nhẫn. Nó hình dung Đức Chúa Trời là Đấng dò xét soi mói với cặp mắt ganh tị, tìm mọi lỗi lầm của loài người để hành phạt họ. Chính để phá tan bóng âm u hãi hùng này và để phô bày cho thế gian tình yêu vô lượng của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Giê-su đã giáng lâm để sống với người phàm.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 8, 9.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao việc nhận biết rằng vinh quang Đức Chúa Trời gắn liền với sự tốt lành của Ngài là quan trọng? Làm thế nào điều này có thể sửa chữa được vấn đề thần học về vinh quang chỉ nhấn mạnh đến quyền năng tuyệt đối mà không nhấn mạnh đến tình yêu và bản tính của Đức Chúa Trời?
2. Bạn có bao giờ nghi ngờ về sự tốt lành của Đức Chúa Trời không? Bạn có biết ai từng nghi ngờ về sự tốt lành của Chúa vì cách cư xử của những người tuyên bố theo Chúa, hay đơn giản là vì tất cả những điều ác xảy ra trên thế giới? Bạn đã tự mình giải quyết mỗi nghi ngờ đó như thế nào và bạn có thể giúp ai đó đang đấu tranh với những nghi ngờ về sự tốt lành của Đức Chúa Trời? Xem bài học tuần tới.
3. Hãy thảo luận câu trả lời cho câu hỏi ngày thứ Hai. Thực tế của cuộc chiến khốc liệt giúp chúng ta hiểu thế nào về sự hiện diện của những điều ác trên thế gian?